25/01/2021

“Η κραυγή του τυφλού αποτελεί τρανό παράδειγμα ομολογίας Πίστεως”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Η επίμονη κραυγή του τυφλού για το έλεος του Θεού αποτελεί τρανό παράδειγμα ομολογίας Πίστεως στα σύγχρονα άστοχα θεωρήματα περί Θεολογίας – Όλο το κήρυγμα του Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Γερασίμου

Την Κυριακή 24 Ιανουαρίου (ΙΔ΄ Λουκά) **ο Σεβ. Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος** ιερούργησε στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Μοχού Πεδιάδος.

Ο σεβαστός Ποιμενάρχης κήρυξε τον Θείο Λόγο στο ευσεβές εκκλησίασμα, αναλύοντας την ευαγγελική περικοπή της ημέρας που αναφέρεται στο θαύμα του τυφλού της Ιεριχούς:

«Διερχόμενος ο Ιησούς από την πόλη της Ιεριχούς, συγκεντρώθηκε πλήθος πολύ για να Τον δει και να ακούσει τη Διδασκαλία Του. **Ένας τυφλός** που βρισκόταν εκεί και που, για να μπορέσει να ζήσει, γινόταν επαίτης της αγάπης των ανθρώπων, άκουσε το θόρυβο και ρώτησε τι συμβαίνει. Ευθύς μόλις πληροφορήθηκε ότι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ ήλθε και επισκέφθηκε την πόλη τους,

άρχισε να φωνάζει και να παρακαλάει τον Κύριό μας να τον ελεήσει. Δεν του ζήτησε θεραπεία της οράσεώς του, αλλά Τον παρεκάλεσε να τον σπλαχνισθεί και να τον ελεήσει. Και όσο δεν ανταποκρινόταν ο Ιησούς, εκείνος φώναζε περισσότερο για να τον ακούσει, ενώ το πλήθος τον παρακινούσε να σωπάσει.

Τότε ο Κύριος γύρισε προς αυτόν λέγοντάς του ότι η επίμονη φωνή του είναι εκείνη που προκάλεσε το έλεος του Θεού. Έτσι **ο Χριστός θεράπευσε τον τυφλό,** του έδωσε ξανά την όρασή του. Και εκείνος δεν έφυγε ευτυχισμένος ούτε αγνώμων, αλλά ακολούθησε τον Χριστό δοξάζοντας το μεγαλείο και την δύναμή Του.

Έτσι λοιπόν κι εμείς, αγαπητοί μου αδελφοί, θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι εκείνο που θα πρέπει πρωτίστως να ζητάμε από τον Θεό είναι το έλεός Του. **Ο Χριστός γνωρίζει καλώς τα προβλήματά μας, τις ανάγκες και τις δυσκολίες μας.** Το πρώτο όμως που ζητάει από εμάς είναι αφενός να έχουμε δοξολογική διάθεση και αφετέρου να ζητάμε πάντοτε τη σωτηρία μας. Δεν θα πρέπει ποτέ να απογοητευόμαστε, ούτε να φοβόμαστε, ούτε και να ακούμε το πλήθος που μας λέγει να σωπάσουμε, όπως συνέβη στην περίπτωση του τυφλού.

Σήμερα η εποχή μας είναι γεμάτη από πολλές φωνές, όχι σε ποσοστό αλλά σε θόρυβο, που μας λένε να ξεχάσουμε το Χριστό, να παύσουμε να φωνάζουμε προσευχητικά, να παύσουμε να χτυπούμε τις καμπάνες, να παύσουμε να ανοίγουμε τις εκκλησίες και το κυριότερο να παύσουμε να κοινωνούμε. Ακούμε πολλές φορές από τα τηλεοπτικά κανάλια να εκφέρουν άποψη περί του θέματος άνθρωποι που όχι μόνο είναι άμοιροι θεολογίας, άμοιροι δηλαδή της επιστημονικής οδού που ασχολείται με τις γραφές και την πατερική διδασκαλία, αλλά είναι και άμοιροι εμπειρίας κυρίως, διότι ποτέ δεν έχουν βρεθεί στο ναό, ποτέ δεν έχουν γνωρίσει τι σημαίνει ναός και ποια είναι η σπουδαιότητα των Μυστηρίων που τελούνται μέσα σε αυτόν. Μας λένε λοιπόν, όλοι αυτοί, ότι οι χριστιανοί θα πρέπει να παύσουν να κοινωνούν, αν θέλουν να είναι υγιείς. Δεν γνωρίζουν όμως ότι η Εκκλησία, δύο χιλιάδες χρόνια τώρα, μεταδίδει την υγεία, μεταδίδει τη ζωή και την ανάσταση **διά του Ποτηρίου, διά του Σώματος και του Αίματος του Ιησού Χριστού.**

Γι’ αυτό και εμείς που **πιστεύουμε στο Χριστό,** πρέπει με κάθε τρόπο να ομολογούμε, να διακηρύσσουμε και να διατρανώνουμε τη φωνή μας χωρίς φόβο, εκφράζοντας την εμπειρία μας ως χριστιανοί, αυτό που έχουμε νιώσει, αυτό το οποίο μας δίδαξαν οι προπάτορες και οι πατέρες μας. Δεν θα πρέπει να κλεινόμαστε στον εαυτό μας, αλλά να εντείνουμε την προσπάθειά μας και την προσευχή μας όπως ο τυφλός, απαντώντας σε όλους αυτούς που προσβάλλουν την Εκκλησία και τα Μυστήρια του Θεού και ζητώντας το έλεος του Θεού. Αυτός θα μας υπακούσει –και αν καθυστερήσει, θα μας υπακούσει.

Γιατί εκείνο το οποίο θέλει και προσπαθεί πάντοτε είναι να έλθουμε σε Αυτόν, να αναγνωρίσουμε δηλαδή τα πάθη και τις αμαρτίες μας, να προσπέσουμε μετανοούντες μπροστά στο **Πανάγιο Όνομά Του και στο ιερό εικόνισμά Του,** να ζητήσουμε το έλεός Του, να ζητήσουμε συγγνώμη για τις αμαρτίες μας και τότε Εκείνος, ο οποίος πρωτίστως φροντίζει για τη σωτηρία και τη θεραπεία της ψυχής, θα μας δώσει και την υγεία του σώματος και την ευημερία και την ελευθερία, ένα υπέρτατο αγαθό που καταπατείται διαρκώς στο σύγχρονο κόσμο από ανθρώπους που αψηφούν συνεχώς τους τόσες αγώνες που δόθηκαν από τους προπάτορές μας για να είναι ο άνθρωπος ελεύθερος και να προασπίζει τα δικαιώματά του.

Ενθυμούμενοι λοιπόν το μήνυμα της σημερινής ευαγγελικής διηγήσεως, θα πρέπει πάντοτε να φωνάζουμε **στον Χριστό να μας δίδει το έλεός Του και να Τον ακολουθούμε,** δοξάζοντας το μεγαλείο Του».

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ